af egen Drift afskaaret Tuberklerne eller fjernet Brystbinderne. Direktøren forklarer, at T. er Medlem af Repræsentantskabet for Slagteriet, men at dette for øvrigt først ved en Generalforsamlings Beslutning (Referatet heraf findes i det med Sagens Akter vedlagte Eksemplar af Aalborg Stiftstidende) af 3dje Februar d. A. blev bemyndiget til at tilbagebeholde Kød, der efter Slagtningen viste sig at være tuberkuløst eller paa anden Maade uskikket til Menneskeføde. Kødet af de paa Slagteriet til Eksport slagtede Kreaturer bliver nu stedse undersøgt af en Dyrlæge.

I Udvalget har det været drøftet, om det ikke maatte anses for heldigt at faa oprettet en Assuranceforening, som sikrede mod eventuelle Tab ved Kassation af Kød, og der er i den Anledning fra Indenrigsministeriet tilstillet Udvalget følgende Oplysninger:

I Kjøbenhavn eksisterer en Assuranceforening under Navn af „Kreaturkommissionærernes gensidige Assuranceforening", hvis Formaal er, at sikre Indsenderne af Kreaturer til Kjøbenhavns Kvægtorv og offentlige Slagtehuse mod eventuelle Tab ved Kassation af Kød. Lovene for denne Forening eller dette Selskab holdes hemmelige, og Udvalget har derfor ikke set sig i Stand til at forelægge disse, men det anser en saadan Institution for heldig. Da det imidlertid neppe paa nuværende Tidspunkt vil være muligt, at faa Staten direkte til at tage sig af denne Sag, er det Udvalgets Haab, at Landmændene selv tage denne Sag i deres Haand, og her ligger vistnok en Opgave for vore Landboforeninger. Præmien i den nævnte Forening i Kjøbenhavn har varieret noget, men for Tiden er den:

2 Kr. pr. Okse (300 Pd. og derover),
10 Øre pr. Kalv,
2 Øre pr. Faar og
1 Kr. pr. Svin.

I Henhold til, hvad der saaledes er oplyst, kan Udvalget fuldt ud tiltræde Lovforslagets Tanke, der bør gennemføres saa snart som muligt. For at forebygge Misforstaaelse maa det fremhæves, at der ved det forelagte Lovforslag ikke sker nogen Forandring med Kontrollen af det Kød, der bliver her i Landet.

Udvalget er af den Mening, at det bør ligge uden for Tilsynets Opgave at bedømme, om Kødet er god og sund Handelsvare eller ikke, da dets Virksomhed, hvis man ikke vil ind paa en Glidebane, med fuld Føje maa være indskrænket til at bedømme, om Kødet kan anses for egnet til Menneskeføde eller ikke.

Hvad det almindelige Tilsyn angaar, kan Udvalget tiltræde Lovforslagets Tanke, der ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget agtes gennemført saaledes, at Kødet paa Slagtestedet skal være besigtiget af en Dyrlæge og være ledsaget af hans Attest om, at Kødet er tjenligt til Udførsel; men Udvalget henstiller til Overvejelse, om det ikke vilde være heldigst, at Ministeriet bestemte og bekendtgjorde, hvilke Dyrlæger der paa de forskellige Steder vare bemyndigede og forpligtede til at udføre Tilsynet.

Hvad derimod det mere faste Tilsyn angaar, der efter Lovforslaget kun paatænkes ansat i de Havnesteder, hvor Slagtning af Kvæg til Udførsel sker i større Omfang, skal Udvalget tillade sig at bemærke følgende:

Da der er Mulighed for, at der kan blive oprettet Slagterier til Eksport af Kød andre Steder end i Havnestæder, har Udvalget ment, at det vilde være rigtigt at affatte Lovforslaget saaledes, at Ministeriet ogsaa kunde ansætte Tilsyn paa saadanne Steder, hvor det maatte anses for ønskeligt. Udvalget er fremdeles af den Mening, at en Klassifikation af Kødet maa anses for heldig, saaledes at der gives Landmændene Adgang til selv at tage denne Sag i deres Haand, medens det veterinære Tilsyn indskrænkes til at omfatte mulige smitsomme Sygdomme hos de til Eksport bestemte Dyr.

Da man ikke nu kan bedømme, hvorledes Forholdet vil udvikle sig, har Udvalget anset det for rigtigt at indskrænke Lovens Varighed til 1ste April 1897.